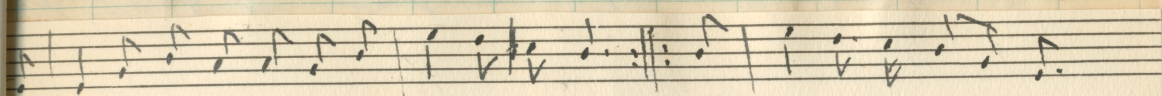
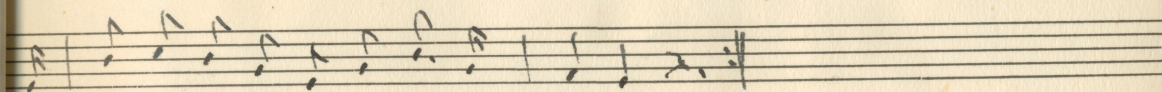

Näcken o. jungfrun 1 - 25 H. Hultma Ingberg
Brillnäs.

Det bodde en adelsman så rik och så skön. Han ägde tre döttrar,

så fagra voro de, smed all läran.

Den ena är förlovd, den andra håller jä,
den tredje har edsvurit att aldrig taga man.

Nu närken han kunde ju kläda sig så
så körde han fram, så att hallebergens kling.
grann

Och tömmar står silke och betsel utar guld,
och hästarnas stä stampandes lik byönet på jord.

Han rider så fram till sköna jungfrun in,
"Här givas ju dig ring, om du vill bli
min."

6. Skön jungfrun tager ringen, hon följer unge,
 Så körde de fram så att hällebergen ble se
7. "Kära min herre, kör icke så hårt
 jag måste avsked taga av min fader
 och min mor"
8. "Det kan väl icke hjälpas det har du
 nu får du följa ungern igenom ^{redan gjort} skog
 och
9. Men färdens gick förärad utöver brant
 hon ropte: "Ränkande jag ej mera leva"
10. Nu vill jag mig påminne om den
 mig Gud mig kan förlåta ^{har gjort} förvån jag gör
11. Med ångslan hon nu vider i sina dy
 "Hur skall jag kunna leva när jag
 alla"

ungl. Mitt liv det skall väl ändas - jag tror på
 de hästarna de bändes uti en lysande
 händ?

"Det är mig ingen skillnad blott jag
 jag står du skall väl komma uti de
 min brud har fått
 mörka slott.
 - med all läran -

